

Hej Daniel Söderström, vem är du?

– Jag är 20 år och bor i Linköping där jag just nu studerar till civilingenjör.

Hur länge har du varit medlem?

– Eftersom min mamma har epilepsi har jag praktiskt taget varit aktiv medlem i Svenska Epilepsiförbundet hela mitt liv. Jag är även medlem i ungdomssektionen sedan tre år tillbaka. Dock har jag under den senaste tiden inte varit lika aktiv som jag vanligtvis är – det har varit mycket i skolan.

Varför blev du medlem?

– Det var inget som direkt ”lockade” mig till att

bli medlem, men som jag sa har min mamma epilepsi. En av de bästa sakerna med att bli medlem är gemenskapen och att man kan få vara med på, eller till och med hålla i, en massa aktiviteter.

Har du något tips till framtida medlemmar?

– Dels så får ni ju delta i olika aktiviteter, men det finns så mycket mer. Ni kan träffa och lära känna andra personer med epilepsi eller som känner någon med det. Det är en gemenskap helt enkelt.

Text Agnes Eksell Foto Anna Pallin

Epilepsias ungdomsreporter har även intervjuat Peter Söderström, som slutade som förbundsordförande i samband med Epilepsiförbundets kongress i oktober 2022.

Hej Peter Söderström, vem är du?

– Jag är 54 år gammal och jobbar som chef för testningen på Husqvarna. Jag har två barn varav min äldsta är med i ungdomssektionen sedan tre år tillbaka. Min före detta fru, barnens mamma, har epilepsi så jag har ju nästan alltid haft någon sorts relation till diagnosen. Jag har även varit ordförande i tre år.

Hur länge har du varit medlem?

– Jag har varit medlem i Svenska Epilepsiförbundet i 34 år och har varit aktiv i styrelsen i Jönköping sedan 1988.

Vad är ditt bästa minne eller upplevelse under din tid i förbundsstyrelsen?

– Bra fråga. Det finns så många goda minnen och upplevelser. Det kan vara allt från framtida planer till att vara med och bestämma förbundets riktning och val.

Kommer du att sakna att vara ordförande?

– Ja, lite grann. Jag kommer att sakna mina kollegor och alla fantastiska människor jag har träffat. Det känns inte som att det har gått tre år. Jag hade kunnat sitta ett litet tag till, men det är dags att stiga ner och ge klubban vidare.

Text Agnes Eksell Foto Anna Pallin